

Oponentský posudek diplomové práce Barbory Lepší
Processing mode: cut of skin, 2020

S prací Barbory Lepší jsem se poprvé setkala v únoru roku 2020, kdy mě oslovila s přáním, abych vypracovala oponentský posudek její diplomové práce. Objekty, které mi tehdy prezentovala, se měly stát jejím základem. Vznikaly během stáže v Londýně, kde využila technického zázemí a experimentovala s novými materiály a technologiemi, například s laserem. V sérii menších prací kombinovala kresbou gravírované plexisklo a potištěné dřevěné desky, soubor doplnila formálně odlišnými keramickými díly. Z prvního setkání bylo patrné, že autorka ještě částečně tápe nad finálním využitím pro ni nových technických prostředků, jež tehdy ještě neměla plně osvojené a představovaly pro ni široké pole formálních možností. Otázkou pro ni byla také kombinace materiálů, měřítko a finální způsob prezentace. Neboť zatímco objekty ležely na stole, zvažovala jejich zavěšení a levitaci v prostoru. Série na mě působila nesourodě a diskuze nad variováním jednotlivých objektů poněkud nejasně. Autorka si však určité nedostatky uvědomovala, což jsem vnímala jako příslib pozitivního vývoje. Barbora během setkání zmínila práci některých současných autorů, jako například Daigy Grantiny, Kerstin Brätsch, Lito Kattou či Katji Novitskové, z čehož se dalo rovněž vycházet při představě o jejím uvažování o práci s formou.

Diplomová práce *Processing mode: cut of skin* prezentuje dva z těchto objektů, ostatní část realizace na ně v různé míře reaguje nebo z nich vychází. Barbora pokračuje v dominantním používání plexiskla, do kterého je pomocí gravírovacího laseru místy přenášena abstrahovaná kresba. Nové objekty jsou většího formátu a jejich jednotlivé části je možné s každou další instalací v podstatě volně přeskupovat. Barbora zdůraznila lidský rozměr, který se vyjevuje hrou s rozpoznatelnými odkazy na lidské tělo (použití vlasového příčesku, detail fotografie kůže, prstů na ruce atd.), s organickými tvary plexiskla i vertikálním zavěšením objektů. Barbora deformuje skutečnost a vytváří siluety neznámých bytostí. Jejich technicistní vzhled, použití nových technologií a materiálů může být pokusem modifikovat naše mentální a fyzické vlastnosti. V určitých místech nechává po gravírování kresby zbytky ochranné fólie připomínající strukturu kůry nebo lidskou kůži. S lehkou nadsázkou zde spatřuji odkaz na příběh o Dafné, dceři říčního boha Péneia, první a nejproslulejší Apollónově lásce, oblíbené mezi umělci všech dob, která se proměnila ve vavřínový strom. Tento pocit ve mně podporuje objevující se fragment vlasů jako určitý obraz ženství, v podobě odloženého příčesku, nebo

jako střípky koláže vytištěné na dibond. Tento poetický přístup oceňuji a vnímám jako autentický, přestože použití vlasů může být poněkud vyčerpaným a příčesek až přehnaně estetizovaným prvkem současných instalací.

Závěrem bych ráda dodala, že tento posudek píše po zhlédnutí instalace ještě na Akademii, tedy před její finální instalací v prostoru galerie City Surfer Office. Na Akademii jsou objekty zavěšeny na dřevěné konstrukci z opotřebovaných dřevěných latí, která má čistě praktický účel, ale pro mě osobně představuje jednu z legitimních možností prezentace. Autorka se však rozhodla diplomovou práci představit mimo prostor Akademie a zavěsit objekty přímo ze stropů galerie, nicméně zůstává při svém záměru situovat scénu do relativně úzce vymezeného prostoru. Takové rozhodnutí považuji za dobré, neboť ještě více vyvolává dojem určité figurativní scény s existenciálním odkazem. Podobně jako položení krabicové lepenky na zem, která s nepravidelností vymezuje pole instalace.

Diplomovou práci Barbory Lepší i přes občasné výtky považuji za velmi kompaktní a názorově ucelenou, navrhuji nejvyšší hodnocení – výborně.

Mgr. Monika Čejková
V Praze 4. 9. 2020